

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Vážení rodiče, kolegové a milí žáci!

Svůj druhý článek otevírá ohlednutím se za uplynulými měsíci. Měsíc září byl zahájen adaptačním pobytem žáků páté třídy přímo v prostorách naší školy, kde se jim kromě paní učitelky třídní a paní vychovatelky věnovaly také dvě slečny z občanského sdružení Lenochoď, se kterým, jak doufám, nespolupracujeme naposledy. Jak věřím, žáci prožili dva krásné dny plné her, sportu a zážitkových činností. Poznali se navzájem ještě lépe a utvořili zdravý kolektiv rychleji než ve škole. Zažili také, jaké to je přespát ve škole. Tento adaptační pobyt byl financován z prostředků Královéhradeckého kraje v rámci projektu Etická výchova. Díky zapojení do tohoto projektu jsme již také absolvovali jedno školení, další leží před námi a s paní učitelkou Horkou jsme prošli konferenci o Etické výchově v Hradci Králové, kde jsme zhlédli nové učebnice, které se tohoto tématu týkají. Paní učitelka Horká se také stala koordinátorkou etické výchovy na naší škole. Etické výchově je dále věnován samostatný článek a také jí bude vyhrazena jedna část našeho webu. Podali jsme i druhou žádost o financování etické výchovy, a to na MŠMT, a na vyhodnocení čekáme.

Žáci naší školy se zapojili do sběru papíru, kaštanů a také začali postupně s osazováním prostoru před školou okrasnými rostlinami. Zároveň se konaly i další tzv. barevné dny.

Jako škola jsme se zapojili do Výzvy 51, která základním školám přináší finanční prostředky na nákup výpočetní techniky, a také na školení pro učitele, kteří tuto techniku budou využívat ve výuce. Tomuto projektu se budeme věnovat celý následující kalendářní rok.

Již delší dobu se ve svých myšlenkách zabývám principy, na kterých pracují tzv. komunitní školy. Komunitní škola je otevřená žákům, rodičům a celé komunitě, v níž působí. Jejím posláním je vykonávat kvalitní funkci vzdělávací, výchovnou a kulturní. Funguje také jako volnočasové centrum, které zapojuje žáky do života obce a posiluje jejich občanské postoje a prosociální chování. Už v minulosti jsme se snažili v prostorách školy realizovat různé přednášky a jiné aktivity pro veřejnost. Letošní „Kulturní rok“ jsme zahájili přednáškou Mgr. Ondřeje Vašaty, která se konala u příležitosti státního svátku dne 28. 10. v prostorách školy. Tématem přednášky se stala osobnost legionáře Ludvíka Mertlíka, rodáka ze Střeziměřic, a také vznik české školy ve Velké Bukovině. Zatím si neklademe žádné vysoké cíle, ale chtěli bychom, aby se každý měsíc konala jedna přednáška, případně tvůrčí dílna pro veřejnost. Sledujte proto naše webové stránky.

Naší vizí je škola, která nabízí vysokou kvalitu vzdělávání, ve které uplatňujeme individuální přístup, a tak umožňujeme úspěšnost v životě každého žáka a dosažení jeho osobního maxima. Chceme podporovat rozvoj každého jednotlivce a oceňovat jeho kvalitní práci. Podporujeme pozitivní přístup a dobré vztahy mezi žáky navzájem a všemi pracovníky školy.

Těší nás, že je o naši školu velký zájem, což potvrzuje stále se zvyšující počet žáků. V letošním školním roce máme k dnešnímu datu 113 žáků a plánujeme, že příští školní rok již budou na prvním stupni některé třídy samostatné. Také do vyšších ročníků jsme přijali nové žáky. Tento zájem o naši školu těší všechny učitele, vedení školy a ty, kteří se o děti starají i ve volném čase či ve školní jídelně. Závěrem bych rád všem popřál krásné Vánoce plné klidu a pohody.

PH

Kdo měl pěkné vysvědčení na konci školního roku 2014

1. – 5. třída – *samé jedničky*

1. třída

Al Sofy Horác
Černík Tadeáš
Exnar Jiří
Jochová Stanislav
Koukolová Kateřina
Sedláček Petr
Sládková Tereza
Šiborová Anna

2. třída

Bittnerová Kateřina
Fof Vojtěch
Jaro Matěj
Jochová Adéla
Lesk Adam
Martinec Filip
Prouza Michal

3. třída

Kaněrová Adéla
Krsek Jan
Kudrnáčová Natali

5. třída

Nýčová Jitka

6. – 9. třída – *vyznamenání*

6. třída

Kaněra Tomáš
Nováková Natálie
Volfová Kristýna – *samé jedničky*

7. třída

Jareš Antonín
Klíma Martin
Martincová Kateřina
Ždárská Eliška – *samé jedničky*

8. třída

Bittnerová Kristýna
Kapounová Karolína
Prokop Šimon
Teuber Pavel

9. třída

Faltysová Barbara
Jirmanová Eliška
Matějka Jaroslav
Mikulková Pavla
Středová Petra
Štodt Daniel

Etická výchova na naší škole

Anna Šiborová – 2. třída

Matěj Jaro – 3. třída

Co se vyučuje v etické výchově? Možná budete překvapeni odpovědí, ale nevyučuje se nic v takové podobě, jakou byste očekávali. Jde totiž především o zážitek, o pocit, s jakým z hodiny odcházíte. Ale pěkně popořádku...

Jsem potěšena, že se pan ředitel rozhodl zavést etickou výchovu i u nás. Je mi velmi blízká a učí děti prožitku. Zatím je na škole poskytována formou třídnických hodin dvakrát do měsíce, ale očekává se, že v příštím roce se již v některé ze tříd zavede jako pevný předmět. Může se sice zdát, že supluje rodinnou výchovu, ale je to jen zdání.

Školení, které jsem s panem ředitelem absolvovala, mne přesvědčilo nejen o správnosti, ale i o nutnosti tento předmět zavést. Již první hodiny s mými šestáky byly úžasné. Dostavily se i slzičky, protože jsme si povídali o našich životních pokladech, a jedna z forem, jak si uvědomit hodnotu toho, co milujeme, vedla až přes poměrně drsný výběr hodnot, kdy jsme museli některé poklady odložit a jiné upřednostnit. Děti byly konfrontovány se situací, že jsou postaveny před výběr a je jen na nich, jak se zachovají. Cílem hodiny nebylo na nikoho ukazovat prstem, naopak naučit se tolerovat i názory druhých, byť třeba neodpovídají našim vlastním pravdám. A to je jen jeden z mnoha příkladů. Témat je mnoho a jsou v podstatě nevyčerpatelná. Je jen na nás, učitelích, jak celou výchovu uchopíme a jak moc dětem dáme i ze sebe sama. My jsme tu sice jako jejich učitelé, ale já se domnívám, že nejvíce záleží na tom, zda se pro ně staneme zapamatovatelnými jako lidé.

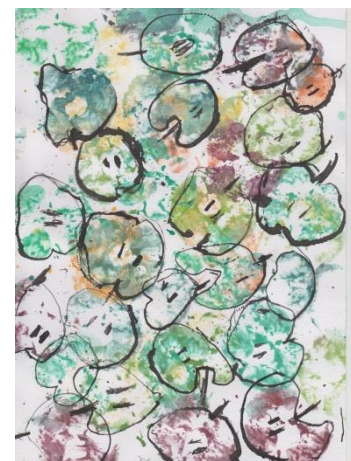
Etická výchova je zkrátka nutností, bez níž se neobejde v blízké budoucnosti žádná škola. Buďte nám rodiče, prosím, nápomocni. Jde o vaše děti a jejich výchovu k tzv. prosociálnosti, tedy k chování, které pomáhá druhým, ale neočekává za to žádnou odměnu. Odměnou je náš dobrý pocit, že jsme byli potřební a druhému poskytli pomoc v nouzi a alespoň na chvíli mu zkvalitnili život. A to za to přece stojí.

MH

Co jsem dělal o prázdninách

Moje prázdniny byly na vodě. Jeli jsme na Slapy a tam jsme si pronajali chaloupku, ve které jsme bydleli celý týden. Vzali jsme si s sebou motorový člun a s ním jsme se projížděli po vodě. V chaloupce to bylo útulné. Byly tam 3 místnosti. Obývací pokoj spojená s kuchyní, koupelna, ložnice a ve druhém patře pokoj s postelí a malým gaučem. K vodě to nebylo daleko, asi jen dvacet metrů. Chatiček tam bylo více a celý areál byl oplocený až k vodě, takže vám tam nikdo nemohl vlézt a ani nic krást. Motorový člun jsme měli vedle chatičky a přes noc nám nikdo nic nebral. Každý den až na jeden, kdy přišlo, jsme jezdili po vodě a kochali se krajinou. Jezdili jsme hodně daleko. Jeli jsme třeba hodinu a půl v kuse. Jednou jsme si jeli půjčit jeden jiný člun, který měl volant, abychom věděli, jaký to je rozdí, a zrovna v tomhle člunu tátovi spadl z hlavy klobouk do vody, než jsme se s člunem otočili, byl metr pod vodou a lovit starý klobouk nemělo cenu. Když jsme přijeli domů, tak si táta koupil nový. Poslední týden prázdnin byl nejlepší. To jsme v sobotu blbli v Miskolezích na opékání prasete. Zrovna v ten den byly na letišti závody motorek. Prázdniny se mi moc líbily, ale mohly by trvat déle.

Alžběta Jarošová – 3. třída

Napsal: **Martin Klíma** - 8. třída

Holky a kluci ze školky

Veronika Fofová - 3 roky

Prázdniny utekly jako voda. A jsme zase tady... Ve školce nás přivítaly naše paní učitelky. Připravily si pro nás krásný celoroční program „O čápovi, který si buduje své hnízdečko“. Tak jako on si buduje to své, budeme budovat i my to naše, naučíme se nové věci, zdokonalíme se v našich schopnostech a taky si užijeme spoustu legrace.

Pro nás, kteří jsme už do školky chodili, to není nic nového, těšíme se na nové prožitky, známe přece školkovská pravidla, známe své kamarády a taky víme, že si pro nás maminka přijde... ale ten kdo to neví, jsou nové děti. Většinou

jsou to malí „prt'ouskové“, kteří brečí po mamince. Ještě nevědí, že je tady veselo a že se nemusejí bát. Já jim to ale řekl a paní učitelky také a musím říct, že se to dost zlepšilo.

Hrajeme si ráno, cvičíme se ve vyprávění, vytváříme si matematické a čtenářské představy, učíme se samostatnosti, zpíváme, malujeme, tvoříme, prostě se nenudíme, pak si vyběhneme ven, projdeme se lesem, polem i cestou necestou a honem na oběd, Zavrtat do pelíšku, poslechnout si pohádku a odpočívat... Někdy se mi nechce, to mě pak pošlou si hrát, a hraju si, dokud nepřijde maminka... a takhle to jde stále do kola...

Co jsme všechno zažili? Představte si, to byl fofr... Hned první týden jsme začali jezdit plavat, šli na divadýlko do školy (tam budu chodit za rok), vzpomínali na prázdniny a létali po oblacích s draky, hráli si na vlaštovky a strašáky, opékali brambory, sbírali houby a ty jedovaté jsme obdivovali. Jely jsme na výlet na Ekofarmu „muchomůrka“ ve Svobodě nad Úpou (kde jsme si všechno zopakovali a naučili se něco o horách na eko-stezce). Nyní obdivujeme proměny podzimu, a aby to věděli naši rodiče, jak je podzim kouzelný, připravili jsme si pro ně tvoření. Na vycházkách jsme sbírali různé přírodniny a spolu s rodiči vyzdobili květináč. Nesměl chybět ani duch z gázy, s ním si hrajeme ještě teď. Za týden je totiž Halloween a my slavíme Duchánky. Vydlabeme dýni a půjdeme si hrát... a to nás baví...

A abychom nezapomněly, to hlavní je, že se nám rýsuje zahrada, takže až pojedete okolo, tak se pořádně podívejte! A radši přibrzďte, aby vám nevypadly oči z důlku...

SM

Nikola Jochová - 5 let

Adélka Jochová – 3. třída

Natálka Marečková - 3. třída

Vojta Fof – 3. třída

Marie Skvrnová – 1. třída

První školní den prvňáků

Václav Lonc – 1. třída

Krásné volné dny prázdnin skončily, škola ožila a opět přivítala své žáky. Mezi nimi v doprovodu maminek, tatínků i jiných svých příbuzných vkročili do školy noví žáčci-prvňáčci. S taškou na zádech vešli do třídy, kde se každý usadil do své lavice

s připravenými pomůckami a dárečky. Po prvním zvonění pro prvňáčky nastala ta slavnostní chvíle-prožití prvních školních okamžiků. Paní učitelka nejprve všechny děti a hosty přivítala. Následně představila hosty, kterými byli starosty Chvalkovic pan Miroslav Kališ a ředitel školy pan Mgr.

Petr Hlava. Oba přednesli krátký projev a přáli dětem hodně školních úspěchů. Následovalo představování a uvítání jednotlivých dětí.

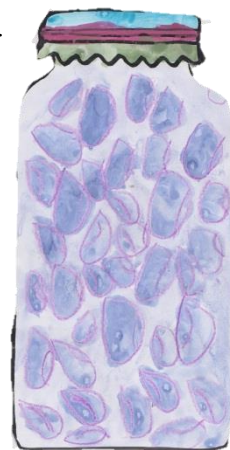
Letošními prvňáčky jsou: *Martin Cabicar, Karel Geťko, Petr Hofman, Sarah Hanušová, Hana Jarešová, Matyáš Kavan, Tomáš Klíma, Václav Lonc, Lenka Nýčová, Matěj Řiha, Marie Skvrnová, Veronika Špringerová, Viktorie Švecová, Šárka Žďárská.* Poté si žáčci pod vedením prohlédli

Hana Jarešová – 1. třída

své nové školní potřeby. Za ty, které si přinesli v taškách, rodičům pěkně poděkovali. Aby byl první

den veselý, shromáždily se děti u klavíru a společně si zazpívaly. Také se naučily první básničku, u které si zacvičily. Ve třídě byly pro děti připravené kromě pomůcek zakoupených školou také dárečky. Pan starosta předal svůj dárek rodičům prvňáčků. Tímto všem dárcům moc děkujeme. Pro děti i hosty skončil první školní den radostně. Budou následovat dny pilné práce a plnění povinností. Přejeme dětem, aby se jim ve škole líbilo, aby měly hodně pochval, obrázků a jedniček. Aby si našli hodné kamarády a byly spokojené. Ale současně aby se naučily překonávat různé překážky, které jim život nastaví!

Tomáš Klíma – 1. třída

MS

Karel Geťko – 1. třída

Lenka Nýčová – 1. třída

Divadelní představení

Dne 4. 9. 2014 jela osmá a devátá třída základní školy ve Chvalkovicích do českoskalického divadla. Po druhé vyučovací hodině se nastoupilo do autobusu pana Vopálky. Za chvíli jsme

byli na místě. První chvíle byly jako vždy rozpačité. Po chvíli nemohl nikdo říci, že by ho to nebavilo. Snad kromě spolužáka, který usnul. Bylo to představení o tom, jak bychom se měli chovat. Bylo to v zábavném podání a úplně jsem v tom viděl mě a moje vrstevníky. Na podium si vybrali i mladší spolužačku, nechtěl bych v tu chvíli být v její kůži. Ale obdržela zasloužený potlesk a časopis Bořka stavitele. Představení rychle uteklo a mohli jsme se po něm s herci vyfotit. Šel jsem tam se svými kamarády. Aspoň jsme mohli říct, že jsme stáli na podiu vedle herce.

A pak se jelo domů. Bylo to velice zajímavé a poučné.

Napsal: **Pavel Teuber** – 9. třída

Dne 4.9 jsme byli na představení v České Skalici. Učili jsme se první dvě hodiny. Měli jsme matematiku a pak jsme byli na počítačích. Nasvačili jsme se a odjžděli jsme ze školy za deset minut půl desáté. Usedli jsme v divadle do židlí a po pár minutách začalo představení. Hráli tam dva herci. Jedna žena a jeden muž, který hraje v Ordinaci v růžové zahradě. Bylo to představení o slušném chování se spoustou legračních vtipů. Úplně všichni jsme se bavili. Muž se jmenoval Karel Louda. Vystupoval tam s ženou, která byla z agentury, jež vysvětlovala, jak se správně chovat k dámě a ve společnosti. Z pódia si zvali i někoho z diváků. Od nás vybrali Natálii a ta hrála kamarádku Karla. Pak ji pustili zpátky a za odměnu dostala dva časopisy. Byly to časopisy Bořka stavitele, jenže ona je nechtěla a poslala je po divadle. Vzali si je kluci od nás ze třídy a vytáhli si z toho dárek, což byly hodinky Bořka stavitele. A časopisy pak poslali dál, že ani nevím, u koho skončily. Pak jsem viděla, že je má paní učitelka v ruce. Představení bylo velmi poučné a aspoň jsem se dozvěděla, že kytice se dává s lichým počtem kytek, protože sudý je prý smuteční. Což jsem pochopila, že se dává na pohřbech. Ta žena Karla velmi poučila a naučila nové věci i mě, ujasnila jsem si, jak je to s podáváním ruky.

Napsala: **Karolína Kapounová** – 9. třída

V úterý 9. 9. 2014 bylo u nás ve škole divadlo. 1. a 2. stupeň neměl stejnou pohádku. Na 1. stupni byla pohádka o králi, který měl moc rád houby a zakázal všem lidem vstup do lesa, protože chtěl mít všechny houby pro sebe. Ale jednoho dne do toho lesa vstoupila babka kořenářka a sbírala tam houby, ale potom jí tam našel král. A protože vstup do lesa přísně zakázal, poslal jí za mříže. A babka kořenářka začala čarovat a vyčarovala draka. Když byl drak veliký, tak začal žrát krávy, ovce a potom si troufl i na lidi. Všichni rytíři proti němu neměli žádnou šanci, ale naštěstí

se jim nic nestalo. Král se začal obávat, že nebude mít komu kralovat. A tak přikázal svému synovi Hudbimilovi, aby toho draka zabil. Hudbimil ale nevěděl jak, tak ho to král učil, ale s ním to ani nepohnulo. Tak král odešel a princ Hudbimil se to musel naučit sám. Potom šel za tím drakem, ale nezabil ho, naučil ho zpívat. A tak spolu jeli na velké turné.

Napsaly: **Lucie Čepová, Barbara Bílá** – 5. třída

Dne 9. 9. se u nás ve škole odehrálo divadelní představení. Byl to souhrn tragédií a komedií z celého světa. Uprostřed divadla potřebovali dobrovolníka. Vybrali si Kát'u Martincovou. Ta moc nechtěla, ale pak šla. Předváděli ukázkou z Othella. Na to, že to měla být tragédie, to v jejich podání byla spíše komedie. Vtipná byla scénka, jak měl jeden z herců začít škrtit Kát'u, která hrála Desdemonu. Potom ukazovali parodii na Polednici. Říkali něco jako: „U lednice dítě stálo, z plna hrdla křičelo.“ A takhle si to dál upravovali. Ke konci si dělal jeden z herců legraci a chtěl Kátě zazpívat. Jenže Kát'a seděla až ve druhé řadě a přední seděl *Michal Paar*. Asi se mu to nechtělo obcházet, tak šel a řekl Michalovi: „Uhni, vole!“ Všichni se začali smát a pak už to pomalu končilo, až nastal úplný konec.

Napsala: **Natálie Nováková** – 7. třída

Dne 9. září k nám přijelo divadlo z Hradce Králové. Začali nám vyprávět, co je to divadlo, kde se první divadla hrála a kdo je vymyslel. První scénka byla tragédie, potom hrály scénku z Othella. Jako svou ženu si Othello vybral Kát'u Martincovou., která tam s nimi chvíli hrála. Na konci ji jako udusil, bylo to vtipné. Jako třetí scénka byl Hadrián z Římsů. To byla asi nejlepší hra. Ten pán, co hrál Hadriána, byl pravý a nepravý Hadrián. Oba se snažil přesvědčit sebe i druhé, že jsou praví. Při téhle scéně jsme

se nejvíce nasmáli! Jako poslední scéna byla Polednice. Vymysleli si neviditelné dítě, skoro všechno bylo imaginární. Polednice vypadala vtipně. Zuby měla jako křeček, šedé vlasy a takové staré hadry na sobě. Bylo to moc pěkné divadlo. Potom jsme se šli zase učit.

Napsala: **Kristýna Volfová** – 7. třída

Adaptační pobyt

Na začátek školního roku proběhl adaptační pobyt pro žáky 4. a 5. třídy. Pobyt se uskutečnil, protože do 4. a 5. třídy přišli noví žáci z Velkého Třebešova a tímto způsobem se lépe seznámili. Pobyt probíhal ve škole a byl dvoudenní. Přijeli jsme ve čtvrtek ráno do školy bez učebnic, ale s věcmi na spaní a hraní. Během dne jsme hráli různé hry jak ve škole, tak venku. Nejvíce se mi líbilo vyrábění vzducholodi pro vajíčko a její zkušební lety. O jídlo se nám staraly paní kuchařky. Noc jsme strávili rozdělení na kluky a holky. V pátek pokračovala dobrá zábava a odpoledne jsme se rozjeli domů bohatší o nové kamarády.

Napsal: **Jan Hanel** - 4. třída

Sešli jsme se ve čtvrtek ráno. Měli jsme s sebou spoustu věcí. Karimatky, spacáky, věci na spaní a dobrůtky, které nám nabalily maminky. Ve třídě nás přivítala paní učitelka a představila nám Kát'u s Andreou. Tam jsme si řekli, jak se máme chovat a co budeme dělat. Převlékli jsme se a vyrazili ven, kde jsme hráli různé hry. Na svačiny, oběd a večeři jsme chodili do školní jídelny. Před spaním jsme stihli ještě krátkou diskotéku. Když jsme se ráno probudili, museli jsme rychle uklidit třídu, kde jsme spali. Po snídani jsme hráli zase další hry. Pak jsme se s Kát'ou a Andreou rozloučili. Dostali jsme od nich diplom a dárek. Velmi jsme si to užili a chceme si to zopakovat.

Napsala: **Adéla Kaněrová** - 4. třída

Na začátku školního roku pro nás škola připravila adaptační pobyt, který se konal ve škole. Smyslem toho bylo, že jsme se měli poznat s příchozími dětmi z Velkého Třebešova. Během pobytu, který trval dva dny, jsme hráli společně různé hry. Jednou z her bylo Tlesk, plesk, výskok, dále jsme vyráběli padák pro vajíčko, nebo jsme všichni cvičili. Po celou dobu s námi byly Katka a Andrea, které celý adaptační pobyt vedly. Nejen přes den, ale i večer jsme si hráli hru Mysli a riskuj. Potom jsme měli diskotéku, po které jsme šli spát. O jídlo se nám postaraly naše paní kuchařky. I druhý den jsme se nemuseli učit a pokračovali jsme v naší seznamovací akci. Po obědě si pro některé děti přijeli rodiče, jiné děti vyrazily na autobus domů. Mně osobně se pobyt moc líbil. Nejvíce se mi líbily hry a diskotéka. Během adaptačního pobytu jsme se se všemi poznali a skamarádili. Spát ve škole pro mě byl zážitek a ráda bych si ho někdy zopakovala.

Adéla Jochová – 3. třída

Filip Martinec – 3. třída

Etická výchova

Dne 11. 10. v sobotu jsme přijeli do školy. Přijeli jsme, protože jsme se domluvili s paní učitelkou Smolovou, že si etickou výchovu uděláme právě v tento den. Tak jsme si všechno předem domluvili a druhý den jsme jeli do školy. Když jsme přišli ke škole, paní Smolová a naši spolužáci už tam byli. Otevřeli jsme si školu a šli jsme do fyziky. Tam jsme si asi půl hodiny vysvětlovali nějaké příklady z matematiky. U toho jsme si hodně pomáhali a bylo to moc fajn. Když jsme dodělali matematiku, tak jsme zatáhli okna a pustili jsme si notebook. Na notebooku nám paní učitelka pustila nějaká videa o etické výchově. Bylo tam: Jak se máme chovat a jak se nemáme chovat k druhým atd.

Moc se nám to líbilo. Po ukončení videí jsme se oblékli a šli jsme na hřiště, kde nás čekal oběd. Na hřišti bylo *Omáčkobraní*. Když jsme tam přišli, tak jsme se hodně styděli. Sedli jsme si a paní učitelka se šla zeptat na ty omáčky. Pak přišla, ať si jdeme říct, jakou omáčku chceme. Všichni chtěli samozřejmě svíčkovou s pěti knedlíky. Zaplatili jsme a pustili se do jídla. Všem to moc chutnalo. Když jsme dojedli, tak jsme šli na houpačky, což nebyl moc dobrý nápad, ale bylo to v pohodě. Potom jsme dělali různé hlouposti a holky polily Dana vodou. Dan byl mokrá, ale ne moc. Paní učitelka se trochu zlobila, že se tu tak předvádíme, ale bylo to fajn. Potom nám paní učitelka řekla, že se půjdeme podívat na obecní úřad na volby. Přišli jsme tam a posadili se na lavičku. Paní učitelka nám řekla, že se tam musíme chovat slušně, ať chvíli počkáme. Počkali jsme tam asi pět minut a pak jsme šli dovnitř. Přišli jsme tam a seděli tam lidé z komise. Něco nám o těch volbách řekli. Podívali jsme se tam a šli jsme zase do školy. Přišli jsme ke škole a sedli jsme si ven na lavičky a hráli jsme aktivitu. Byla to velká zábava. Po ukončení hry jsme zase spěchali na hřiště, protože tam měl být nějaký kouzelník. Na hřišti jsme si honem došli koupit pití a šli se usadit. Kouzelník byl skvělý. Ukazoval nám

spoustu kouzel a my ani nedutali. Bylo to i hodně vtipné. Nejdříve vůbec nemluvil a vše nám ukazoval rukama. Ale pak už začal mluvit. Vybral si pár dětí a jednoho dospělého člověka, aby šli zkusit nafouknout takový dlouhý balónek. Nikomu to nešlo, až na jednoho pána, který nafouknul alespoň kousíček. Kouzelník ze všech balónků udělal zvířátka a dal je těm dětem, co tam stály. Tomu pánovi udělal kytičku. Všem se nám to moc líbilo a hlasitě jsme tleskali. Po vystoupení jsme šli zpět do školy a pustili jsme si video o etické výchově. Po videu jsme šli do naší malé třídy a paní učitelka nám řekla, že si máme obkreslit ruku a ať každému spolužákovi napíšeme nějakou pěknou vlastnost, co se nám na něm líbí. Hodně nás to bavilo, ale pak jsme už bohužel museli jít na autobus. Byl to moc krásný den a doufám, že si to někdy zopakujeme. I když do školy v sobotu se nám už moc nechce.

Napsala: **Adéla Šiborová** – 7. třída

Silva Pavlová – 5. třída

Jan Krsek – 4. třída

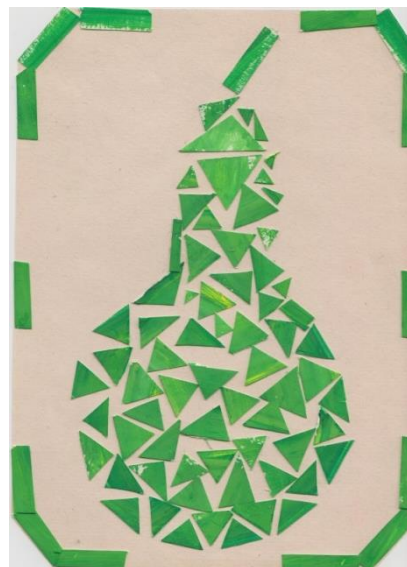

Štěpánka Schertlerová – 4. třída

Plavecký výcvik

Tradici plavecké výuky jsme dodrželi i letos. Každou středu jsme navštěvovali plavecký bazén v Náchodě, kde probíhala výuka pod odborným vedením proškolených plavčků. Děti byly rozděleny podle zdatnosti do skupin, kde rozšiřovaly plavecké dovednosti. Ve skupině začátečníků se děti učily splývat a trénovaly základy plaveckých stylů za použití rozmanitých pomůcek. Ty starší jednotlivé styly upevňovaly, potápěly se a prováděly stylové skoky do vody. Součástí plavecké výuky byly i rozmanité vodní hry. Z chování dětí bylo patrné, že mají vodu a pohyb ve vodě rádi. Na plavání se vždy těšily. Velkým zážitkem byla vodnická hodina.

JB

Natali Kudrnáčová – 4. třída

Chemická laboratoř

Dne 1. října jsme se vydali, my deváťáci, s 8. třídou do Dvora Králové nad Labem na ***Střední školu informatiky a služeb*** do chemické laboratoře. Ráno jsme dorazili do školy jako obvykle, ale místo učení jsme měli v batohách svačiny a laboratorní pláště. Nasedli jsme do autobusu a vyrazili směr Dvůr. Když jsme tam přijeli, přezuli jsme se a sešli se v nějaké třídě. Po podpisu na důležitý papír jsme se rozdělili podle tříd a následně do skupinek po dvou. Nasadili jsme si laboratorní pláště a začali „chemikovat“. Nejprve jsme tvořili stříbro a poté jsme si čistili naše stříbrné cennosti. Pak jsme se šli najíst, mohli jsme si i něco koupit v kantýně. Po vydatné svačině, kterou jsme si všichni moc užili, jsme se vydali opět do laboratoří. A zahráli jsme si na vědce, kteří tvoří zlato z „vody“.

Podařilo se nám to a z dvou chemikálií jsme vytvořili šupinky zlaté barvy. Uklidili jsme po sobě a vydali se na nejlepší část celého dne, na oběd. Měli jsme smažený sýr a brambory, buchtu a pití. Bylo to moc dobré. Těšíme se na další návštěvu školy, doufáme, že to bude brzy.

Napsaly: **Kristýna Bittnerová, Tereza Koláčná** - 9. třída

Sběr papíru

Naše škola se znovu zapojila do sběru papíru. Žáci měli šanci papír shromažďovat do 23. října. Na tento den byl ke škole objednaný kontejner ze sběrný papíru z České Skalice. Děti, rodiče a prarodiče přiváželi papír v hojném množství a kontejner se opět zcela zaplnil. Do soutěže se nezapojila pouze 9. třída, která nepřinesla ani jeden kilogram papíru. Nejlepším sběračem na prvním stupni se stala ze čtvrté třídy **Natali Kudrnáčová s počtem 264 kg**. Na prvním stupni celkově vyhrála 1. třída s celkovým počtem 560 kg. Na druhém stupni vyhrála opět **Kristýna Volfová s neuvěřitelným množstvím 419 kg**. I díky Kristýně 7. třída sběr na druhém stupni vyhrála. Ale i zbylé třídy se soutěže zhostily úžasně. Celkem se nasbíralo **2942 kg**. Příští sběr je plánovaný na únor, a proto už nyní můžeme doma začít papír shromažďovat na příště. Získané peníze byly spravedlivě rozděleny pro 1. a 7. třídu, které soutěž vyhrály a zbylých 1700 Kč obdržel celý první stupeň na pomůcky či výlety.

KČ

Dopravní hřiště

Dne 23. října jsme jeli na dopravní hřiště do Náchoda. Byla veliká zima. Opravdu velká, až jsme málem umrzli. Nejdříve nám říkali, jak bychom se měli správně chovat na silnici. Trvalo asi 2 hodiny, než, nás pořádně poučili, jak se máme chovat. No a pak jsme šli ven do té veliké zimy na kola. Musím říct, že když jsme dojezdili, tak mi málem upadly konečky prstů na rukou. Po jízdě nás zavolali k hlavní budově. Vešli jsme do budovy. Tam nám řekli, že někteří z nás jezdí jako blázni a zase nás malinko poučili. Řekli, že kdo udělá nějaký větší přestupek nebo bude dělat pořád nějaké

hlouposti, tak jde z kola dolů. A opět jsem měl ten pocit, že umrznu, no ale museli jsme to nějak přežít. Pak zapískali na píšťalku a řekli, že se končí. Dojeli jsme zase k hlavní budově a slezli jsme z kol. Pak jsme kola vedli do budovy, do které se patří. Uklidili jsme je a rozloučili se. A pak jsme jeli vesele domů.

Napsal: **Hynek Jarkovský** - 5. třída

23.10. jsme jeli na dopravní hřiště do Náchoda. Byla velká zima, málem jsme umrzli. Nejdříve nám říkali, jak bychom se správně měli chovat na kole. Říkali nám, jak se máme oblékat, aby nás v noci viděli. Potom jsme si šli pro kola a asi hodinu jsme jezdili. „Jestli někdo udělá tři chyby, jde z kola,“ zaznělo od instruktorů. Potom jsme se vrátili na autobusovou zastávku a jsme jeli domů. Moc se mi to líbilo !!! ☺

Napsal: **Matyáš Bílý** - 5. třída

Denisa Hrušková – 4. třída

Natali Kudrnáčová – 4. třída

Barbara Bílá – 5. třída

Anežka Mohrová – 4. třída

Halloween

Čtvrtek a pátek 23. a 24. října patřil k oslavám SVÁTKU DUCHŮ – HALLOWEENU dětmi prvního stupně. Do temného rána přišly oblečeny a vyzdobeny v černo-oranžových barvách. Halloween je tradiční americký svátek. Děti se dozvěděly, který den slaví, proč se lidé oblékají do strašidelných kostýmů a jaké jsou tradiční halloweenské barvy. V úvodu jsme si povídali o „dušičkách“ a proč se slaví, co se během toho dne dělá a jak vlastně tento podzimní svátek vznikl. Svačinky tento den nechystaly

maminky, ale děti si je vyrobily samy. Výborné a krásné jednohubky na talířích jen zářily. Děti pohostily celý učitelský sbor v čele s panem ředitelem a samozřejmě nezapomněly na paní kuchařky. Ve vyzdobené třídě tancovaly, zpívaly a recitovaly halloweenské básně a říkadla. Celé vyučování odpoledne probíhalo v halloweenském duchu. Moc jsme si to užili, tento den jsme se do školy obzvlášť těšili.

JB

Soutěž v dlabání dýní

Na naší škole jsme vyhlásili už druhý ročník soutěže **O nejhezčí vydlabanou dýni**. Žáci měli možnost do 4.11. přinést své dílo do sborovny, kde se vše shromažďovalo. Během středy měli žáci prvního stupně možnost hlasovat o tu nejlepší dýni. Každá dýně byla očíslována a žáci nevěděli, čí je která. Celkem nám žáci nanosili 10 velmi povedených dýní. Ve čtvrtek došlo k vyhlášení výsledků. Vyhrála dýně **Jitky Nýčové** ze 6. třídy, na druhém místě byla dýně **Lenky Aubrechtové** ze 4. třídy a na třetím byla dýně **Matěje Jara** z 3. třídy. Všichni dostali diplom a sladkou odměnu. Výhercům srdečně gratulujeme.

Napsala: **Kristýna Bittnerová** – 9. třída

Aneta Balcarová – 5. třída

Hynek Jarkovský – 5. třída

Vaše redakce časopisu *KČ, MČ*

Číslo 50 bylo vydáno 27. listopadu 2014 v počtu 130 výtisků.